

24—25 Mill. Kr. er bundne, saaledes at kun 20 Mill. Kr. kunne betragtes som Midler, der ere til Disposition. Finansministeren har senere meddelt, at af disse 20 Mill. Kr. maatte de 10 Mill. Kr. antages at ville blive forbrugte i Supplémentsperioden til indeværende Finansaar, saaledes at den flydende Kassebeholdning, som derefter er til Disposition, skulde være 10 Mill. Kr. Nu ved den højtærede Finansminister jo, at der af de ekstraordinære Militæruddgifter endnu refterer mindst 11 Mill. Kr.; til Udgangen af indeværende Finansaar er der bevilget 19½ Mill. Kr. i Forsvarsudgifter af de ekstraordinære Midler. Jeg tror ikke, disse ville være brugt alle sammen ved Udgangen af Supplémentsperioden; men da jeg ikke kan vide noget bestemt derom, gaar jeg ud fra, at dette vil være Tilfældet; i alt Fald refterer der altsaa noget over 11 Mill. Kr. Med andre Ord, hele den Rest, der skulde være til Stede af Kassebeholdningen, kræves alene til de kommende Aars ekstraordinære Militæruddgifter, og saa er Kassen fuldkommen raseret, medens Finansministeren her taler om at styrke baade Kassebeholdningen og Kasse-Reservebeholdningen. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, hvorledes han overhovedet tænker sig at komme igennem paa dette Punkt, thi hele Finansplanen baseres paa dette, at det skulde være Laan, og jeg anerkender, at det statsøkonomisk kan være rigtigt, at det skulde være Laan til Fæstningsudgifterne, men naar Laanene kun ere et Laanehaab, naar Finansministeren erkender, at han ikke kan komme til Udlandet igen, men baserer sit Haab paa Laan i Inlandet og i Forvejen har planlagt en Laanekampagne i Inlandet, som skal andrage 3 Mill. Kr. hvert Aar — thi ogsaa dette, maa man erindre, udkræves til den finansministerielle Balance —, hvorledes tænker Finansministeren sig saa egentlig at faa disse vanskelige Forhold ordnede: Jeg skal indrømme, at den højtærede Finansminister har Brug for et Overskud for overhovedet at kunne komme igennem; han har Brug for, at de Skatter, som bevilges her, skulle give ham et klækkeligt Overskud, for at han deraf kan afholde de ekstraordinære Uddgifter til Befæstning o. s. v.; som endnu restere. Finansministeren har Brug for et Overskud, men han har jo efter hele sit Syn paa Stillingen den Opfattelse, at hvad der i Dag bevilges ham, kun kan siges at være lige akkurat til Husbehov.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at Finansministeren yderligere er gaaet ind paa en

Bestemmelse, som medfører, at han faar endnu en finansiell Vanskelighed. I Fællesudvalgets Indstilling vedrørende Formue- og Indkomstskatten findes der vedrørende en af de sidste Paragraffer et lille Ændringsforslag, som man let kan overse. Efter dette udskydes Formue- og Indkomstskattelovens Ikrafttræden fra April 1912 til April 1913. Finansministeren har tidligere i Samlingen kæmpet til det yderste mod Tanken om at udskyde de indirekte Skatters Ikrafttræden; naar man foreslog at udskyde Ølskattens Ikrafttræden til 1. Oktober for at give Ølindustrien nogen Tid overfor dette voldsomme Skattepaalæg, har Finansministeren kæmpet imod det, men nu er han pludselig i sidste Øjeblik i al Stilhed gaaet med til at udskyde Formue- og Indkomstskattens Ikrafttræden et helt Aar, hvilket efter hans Beregning vil betyde, at han i dette Aar faar 3½ Mill. Kr. mindre i Indtægt. Jeg har først erfaret dette, da jeg i Gaar naaede at løse Indstillingen igennem. Det blev ikke nævnt i Underudvalget eller Fællesudvalget. Ordføreren for Flertallet (Jørgen Jensen) har nævnt det i Dag, men det kommer altsaa ganske pludselig nu, at Finansministeren finder Tilstanden saadan, at han kan vente med Indkomst- og Formueskattens 3½ Mill. Kr. et helt Aar. Brændevinskatten kan den højtærede Minister derimod ikke vente med, den skal træde i Kraft allerede 14 Dage før den oprindelige Bestemmelse. Jeg forstaar nok de tekniske Grunde, hvorfor man kunde ønske at fremskynde dens Ikrafttræden til samtidig med Stadfæstelsen for at forhindre mulige Spekulationer; men naar man ikke kan lade den træde i Kraft samtidig med Stadfæstelsen, er det ganske spildt at skyde Tidspunktet frem. Der er da rigelig Tid nok til at foretage de Dispositioner, som Loven giver Anledning til, — jeg ved ikke, hvor mange saadanne Spekulationsmuligheder den indeholder. Finansministeren maa altsaa i Virkeligheden erkende, at de Love, han faar her, bringe ham meget mere, end han anslog dem til, thi ellers kunde han ikke give Afkald paa de 3 Mill. Kr., som jeg har skildret, og give Formue- og Indkomstskattens Beløb for et helt Aar og alligevel mené at have nok til at dække Amortisationen af det Laan, der er kommet, efter at hans Finansplan var fremsat. Den højtærede Minister sagde ved sidste Behandling i Folketinget om denne Sag, at jeg havde nogen Grund til at gentage mine Betragtninger, for oprindelig red den Herre alene, men efterhaanden havde jeg faaet et større Følge. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke et Øje-